

259

d'un delict, d'un crim
falla | m. Invocar un atenuant

atenuar v. tr. fer menys greu.
Les circumstancies que atenuen ~~un~~
un crim.

6 [p.p. atès]

atènyer | v. tr. i intr. tr. Arribar
caminant, ~~corrent~~ corrent, etc
(a un lloc); abastar, haver;
fig. aconseguir. Corregué per a-
tenyer el millor lloc. Va atènyer
un gran heretatge. En aquest món
no es pot atènyer un goig complet.

|| intr. Arribar. Aquest fet pot a-
tènyer a les orelles del meu ^{pare} ~~pare~~